

UZASADNIENIE

Powódka K. H. wniosła pozew przeciwko pozwanemu (...) Towarzystwu (...) S.A w W., w którym zażądał zasądzenia kwoty 16.586,50 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 20 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu (k. 2-3).

W uzasadnieniu powódka wskazał, iż jej samochód M. (...) nr rej (...) został uszkodzony w kolizji, której sprawcą była kierowca posiadający polisę ubezpieczenia OC wykupioną u pozwanego. Powód zgłosiła szkodę , jednak pozwany wypłacił odszkodowanie jedynie w kwocie 18.749,92 zł. Powódka nie zgodziła się z wysokością przyznanego odszkodowania i zleciła sporządzenie kalkulacji naprawy pojazdu rzeczoznawcy samochodowemu , który wycenił naprawę pojazdu na kwotę 35. 336, 42 zł. brutto .Kalkulacja sporządzona została w systemie A. . Wszystkie wyszczególnione usługi są konieczne do naprawienia szkody i przywrócenia pojazdu do sprawności . Pozwana obowiązana jest pokryć szkodę w całości , zgodnie z art. 415 i art. 361 k.c. Powódce przysługuje odszkodowanie w kwocie brutto / z podatkiem VAT / , bowiem nie ma możliwości odliczenia podatku Vat z tytułu naprawy pojazdu .

Powódka wniosła o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym . Referendarz sądowy w dniu 28 .09. 2015 roku stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym . / k 16/ . Sprawa skierowania została do rozpoznania w postępowaniu zwyczajnym . / k 17 / .

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) Towarzystwo (...) S.A (...) wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie zwrotu kosztów procesu (k. 20-25).

W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż kalkulacja przedstawiona przez powódkę jest dokumentem prywatnym i nie może stanowić potwierdzenia zasadności dochodzenia roszczeń w wysokości wskazanej w pozwie . Pozwany kwestionuje stawkę za roboczogodzinę pracy warsztatu , w żaden sposób nie udowodnioną . Kalkulacja nie uwzględnia wcześniejszej szkodowości auta oraz jego uszkodzeń boku prawnego . Na rynku są natomiast dostępne odpowiedniej jakości nieoryginalne części zamienne , które winny być zastosowane z uwzględnieniem odpowiednich amortyzacji z uwagi na wiek pojazdu / 7 lat/ i związany z tym czas eksploatacji a także poprzednią szkodowość i naprawy blacharsko - lakiernicze . Powódka nie przedstawiła natomiast żadnych dokumentów , rzeczywiście dokumentujących koszty jakie poniosła jako poszkodowana w związku z zaistniałą szkodą , przede wszystkim nie przedłożyła jakiegokolwiek faktury vat za naprawę pojazdu .

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 17 lipca 2015 r. kierujący pojazdem marki B. (...) M. P. nie zachował bezpiecznej odległości od pojazdu powódki poprzedzającego go marki M. (...) samochodu ciężarowego typu furgon , jadącego w tym samym kierunku kierowanego przez A. H. w wyniku czego najechał na jego tył a ten pojazd pchnięty siłą uderzenia najechał na tył pojazdu go poprzedzającego marki R..

W wyniku kolizji uszkodzony został tył pojazdu powoda, w tym błotnik tylny, lampy tyle i tylny zderzak.

Właściciela pojazdu B. o nr rej (...) w czasie zdarzenia wiązała z pozwanym (...) Towarzystwem (...) SA. w W. umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych.

(dowód: protokół identyfikacji zdarzenia szkody powypadkowej j OC k 18 akt szkody)

Powódka zgłosiła szkodę pozwanemu. Pozwany w dniu 09 lutego 2010 r. podjął decyzję o wypłacie odszkodowania w kwocie 18. 749, 92 netto .Kalkulacja kosztów naprawy z dnia 31.07.2015 roku / k 47- 56 akt szkody/ obejmuje naprawę drzwi tylnych , ściany tylnej . Przed zdarzeniem samochód był wcześniej uszkodzony – prawy bok wgnieciony .

Pomimo wezwania pozwany odmówił wypłaty dalszych należności Powódka przedstawiła kalkulację naprawy bieglego sądowego R. P. , który określił koszt naprawy z vat na kwotę 35.336,42 zł brutto .

Koszt naprawy pojazdu , przy zastosowaniu średnich rynkowych stawek roboczogodzin i części oryginalnych wynosi 35. 130 , 17 zł brutto.

(dowód: druk zgłoszenia szkody – k. 2-1 i 19-18, zawiadomienie o wypłacie z dnia 05 sierpnia 2015 r. - k. 43-44, kalkulacja naprawy nr 4/II/10 – k. 25-20, rachunek – k. 26, zawiadomienie o wypłacie z dnia 11 marca 2010 r. - k. 30, wezwanie do zapłaty z dnia 16 kwietnia 2010 r. - k. 35, pismo pozwanego z dnia 07 maja 2010 r. - k. 36 akt szkody, odwołanie – k. 20 akt sprawy)

Sąd zważył, co następuje:

Bezspornym w niniejszej sprawie było, iż doszło do kolizji, w której uszkodzony został pojazd powódki K. H. . Bezsporna była też okoliczność, iż sprawcą kolizji był M. P. prowadzący pojazd B. (...) nie negował ponadto swoje odpowiedzialności za szkodę w związku z zawartą z właścicielem samochodu B. umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Nie było też wątpliwości co do zakresu uszkodzeń pojazdu powódki . Spór stron sprowadzał się natomiast do oceny charakteru napraw pojazdu niezbędnych do przywrócenia stanu sprzed szkody oraz wysokości kwoty jaka winna zostać na ten cel wydatkowana.

Powódka konsekwentnie wywodziła, iż za naprawę pojazdu zapłacić należy 35.336,42 zł brutto i jest to w pełni uzasadniony koszt naprawy pojazdu. Pozwany natomiast twierdził, iż powódka winna w naprawie posłużyć się tańszymi zamiennikami oryginalnych części, a nadto sporna jest wysokość proponowanych w kalkulacji powódki stawek roboczogodzin blacharsko – mechanicznych i lakierniczych , pozwany nadto stosował rabat 10 % w sieci naprawczej i ubytek wartości lakierowania (...)50% ściany tylnej prawej zastosował pomniejszenie stałej materiałowej metali .

Koszt naprawy pojazdu wskazany w pozwie przez powódkę ma również swoje potwierdzenie w pełni wiarygodnej opinii bieglego sądowego inż. K. K. . Opinia sporządzona została przez bieglego sądowego posiadającego niezbędne kwalifikacje, a nadto biegły przekonywająco i rzeczowo uzasadnił postawione przez siebie wnioski. / k 48-69 , dokumentacja fotograficzna k 69 a / . W opinii uzupełniającej biegły sądowy określił koszt naprawy pojazdu na podstawie kalkulacji naprawy z zastosowaniem części alternatywnych jakości Q w wysokości 33. 218 , 68 zł brutto . Wskazał nadto , iż przywrócenie pojazdu do sprawności technicznej przy użyciu do naprawy części zamiennych jakości Q można mówić wyłącznie w przypadku kiedy producent tych części przedstawi zaświadczenie ,że zostały one wyprodukowane zgodnie ze standardami i specyfikacjami ustalonymi przez producenta pojazdu. / k 86 – 101opinia uzupełniająca / Także żadna ze stron procesowych nie zgłaszała zastrzeżeń względem opinii. W tym również pozwany wskazał w piśmie procesowym z dnia 05.04.2016 roku ,że nie ma uwag co do zakresu uszkodzeń i stawek za roboczogodzinę pracy warsztatu określonych na poziomie 90/90 oraz zakresu kalkulacji przy użyciu części naprawy jakości Q . / k 115- 116/ .

Biegły sporządził kalkulację w 4 wariantach – uwzględniając kwalifikację naprawy według ustaleń powoda lub pozwanego (różnica polega na wymianie wkładki zderzaka tylnego na nowy lub naprawę uszkodzonego) oraz uwzględniając wyłącznie ceny części oryginalnych lub także części producentów alternatywnych (różnica dotyczy jedynie lampy tylnej, gdyż tylko ten element w stosowanym przez bieglego systemie A. występuje w wariantach). Przy uwzględnieniu twierdzeń powoda, czyli zastosowania części oryginalnych oraz wymianie na nową wykładziny tylnego zderzaka naprawa winna kosztować 4.726,94 zł. Naprawa z zastosowaniem części oryginalnych, ale przy wykorzystaniu starej wykładziny zderzaka warta byłaby natomiast 2.978,13 zł. Zastosowanie części alternatywnych prowadziłoby do kolejnego zmniejszenia kosztów naprawy. Wskazana przez bieglego lampa oryginalna kosztowała 251,09 zł netto, a jej zamiennik – 111,01 zł netto.

Zdaniem Sądu powódka dokonując naprawy ma pełne prawo zastosowania części zarówno nowych, jak i oryginalnych. Użycie części nieoryginalnych naruszałoby podstawową zasadę odszkodowawczą, czyli zasadę przywrócenia stanu sprzed szkody. Nadmienić należy, iż tzw. zamienniki poza niższą wartością rynkową, mają częstokroć niższe walory użytkowe związane między innymi z ich trwałością. Trudno też oczekiwać, iż powódka będzie poszukiwała części używanych. Takie rozumiane naprawienie stanu poprzedniego byłoby nierealne, gdyż niemożliwym jest aby poszkodowany znalazł na rynku wtórnym części, które wiekiem i jednocześnie stopniem zużycia odpowiadały tym które uległy uszkodzeniu w pojeździe.

Zwrócić w tym miejscu należy na ugruntowane orzecznictwo Sądu Najwyższego, a w szczególności na wyrok z dnia 20 października 1972 r. sygn. II CR 425/72, w którym Sąd wskazał, iż w wypadku uszkodzenia rzeczy w stopniu umożliwiającym przywrócenie jej do stanu poprzedniego osoba odpowiedzialna za szkodę obowiązana jest zwrócić poszkodowanemu wszelkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki, poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego rzeczy uszkodzonej, do których to wydatków należy zaliczyć także koszt nowych części i innych materiałów, jeżeli ich użycie było niezbędne do naprawienia uszkodzonej rzeczy. W kolejnym natomiast wyroku z dnia 25 kwietnia 2002 r. sygn. akt I CKN 1466/99 Sąd Najwyższy wskazał nawet, iż ubezpieczony, który nabywa autoryzowane części nie ma obowiązku poszukiwania sprzedawcy oferującego je najtaniej.

Zwrócić też należy uwagę, iż powódka wykazała wysokość kosztów naprawy przy użyciu części nowych i oryginalnych .

Wbrew temu co twierdzi pozwany trudno uznać, iż dokonanie naprawy przy użyciu części nowych oryginalnych stanowi wzbogacenie po stronie powoda, gdyż zwiększa wartość pojazdu. Po pierwsze twierdzenia powyższego pozwany w żaden sposób nie udowodnił. Po drugie oczywistym jest, iż ślady jakiegokolwiek prac blacharsko-lakierniczych pojazdu świadczące o przebytej kolizji (nawet najlepiej wykonane) zasadniczo wpływają ujemnie na wartość rynkową pojazdu, a nie odwrotnie. Dodatkowe obniżenie wartości pojazdu mogłoby zostać wywołane zastosowaniem nieoryginalnych części, a tego oczekiwał pozwany od powoda.

Przesłanki odpowiedzialności za szkodę komunikacyjną zostały jednoznacznie określone w art. 436 kc w zw. z 415 kc. Warunkiem ziszczenia się tej odpowiedzialności jest łączne zaistnienie trzech przesłanek, a mianowicie: szkody, zdarzenia ją powodującego i związku przyczynowego pomiędzy tym zdarzeniem, a szkodą.

Odpowiedzialność ubezpieczeniowa pozwanego za zdarzenie powodujące szkodę w niniejszej sprawie nie budziła wątpliwości, sporna była natomiast wysokość szkody. Zdaniem Sądu kwota potrzebna do naprawienia szkody wyrządzonej kolizją opiewa na kwotę 35. 130,17 zł brutto . Powódka otrzymała już od pozwanego kwotę 18.749,92 zł, a więc brakująca kwota to 16 . 380,97 zł. Tak więc kwotę Sąd zasądził na podstawie art. 363 § 1 kc w pkt I wyroku uwzględniając w ten sposób niemal w całości żądanie powoda. Sąd oddalił jedynie co do kwoty 320, 03 zł .

Odnośnie odsetek ustawowych Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 kc w zw. z art. 817 kc i art. 14 ust. 1 i 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

O kosztach Sąd orzekł w pkt III i IV wyroku zgodnie z regułą zwrotu pomimo przegrania stosownie do treści art. 98 § 1 i 3 kpc w zw z art. 101 k.p.c zasadzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5. 247 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. i nakazując ściąganie kwoty 180, 15 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych

Na koszty postępowania składa się kwota 1. 827.88 zł za wydaanie opinii przez biegłego sądowego K. K. , dodatkowo kwota 352, 27 zł za wydanie opinii uzupełniającej , 830 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu .

Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika powoda Są ustalili w kwocie 2. 400 zł na podstawie § 2 ust. 1 w zw. z § 6 pkt5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.